

18/03/2025

Η πανήγυρη του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πανηγυρικά τιμήθηκε στο Παλαίφατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου στην ομώνυμη Ιερά Μονή, στην Δυτική Όχθη πλησίον της Ιεριχούς.

Ανήμερα της εορτής, 4/ 17 Μαρτίου 2025, τελέσθηκε προηγιασμένη Θεία Λειτουργία από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο.

Στην ομιλία του ο Μακαριώτατος ανέφερε, μεταξύ άλλων ότι: " Ὁ θεοφόρος Γεράσιμος ἀνεδείχθη ἔργῳ τε καί λόγῳ ἀθλητῆς τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «γύμναζε δέ σεαυτόν πρός εὐσέβειαν· ἡ γάρ σωματική γυμνασία πρός ὀλίγον ἐστίν ὠφέλιμος, ἡ δέ εὐσέβεια πρός πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καί τῆς μελλούσης», (Α΄ Τιμ. 4,7-8)".

Μετά την Θεία Λειτουργία ακολούθησε λιτανεία περίξ της Μονής.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας:

“Τήν Δευτέραν, 4ην/17ην Μαρτίου 2025, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, εἰς τήν ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τήν δυτικήν αὐτοῦ ὄχθην πλησίον τῆς Ἰεριχοῦς.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος προσελθὼν εἰς τούς Ἁγίους Τόπους ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περὶ τά μέσα τοῦ 5ου αἰῶνος, ἡσκήτευσεν εἰς διαφόρους Μονάς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ἵδρυσε τήν Λαύραν τοῦ Καλαμῶνος εἰς τήν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τήν ὁποίαν καθωδήγησεν χιλιάδας μοναχῶν εἰς τό Ὁρθόδοξον δόγμα τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνας, ἥτοι τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει Αὐτοῦ.

Εἰς τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, προεξῆρξεν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος καὶ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ Λύδδης κ. Δημητρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Μόσχαν Ἀρχιμανδρίτης π. Στέφανος καὶ ἀκολουθῶς τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Κλαυδίου, π. Ἀμφιλοχίου, π. Χριστοδούλου, π. Κυριακοῦ, Ἀραβοφώνων καὶ Ρωσοφώνων Πρεσβυτέρων ὡς τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, καὶ τῶν Ἱεροδιακόνων π. Συμεών, π. Εὐλογίου καὶ π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διακόνου π. Εὐσταθίου καὶ τῶν δοκίμων ρασοφόρων μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καὶ μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν, προερχομένων ἐκ διαφόρων χωρῶν, παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἀμποῦ Ἀέτα.

Πρὸς τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Χαῖρε Λυκίας ὁ θεῖος γόνος, χαῖρε Ἰορδάνου οἰκήτωρ περίδοξος, χαῖρε Παλαιστίνης ὁ θεῖος διάκοσμος, χαῖρε μιμητὰ πανάριστε τοῦ Προδρόμου τοῦ σεπτοῦ, χαῖρε Πάτερ Γεράσιμε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ταύτῃ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τῇ παρὰ τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ παρακειμένῃ, ἵνα ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς Ἀγίας Νηστείας τῆς πρό τοῦ Πάσχα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν ἀγίαν αὐτοῦ μνήμην.

«Ἀγαλλιάσθωσαν καί εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τό σωτήριόν σου», (ψαλμ. 69,5), λέγει ὁ ψαλμωδός. Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς (=συμμορφωθείς), μετὰ πόθου ἐζήτει τόν μοναχικόν καί ἀσκητικόν βίον, διό καί κατέφυγεν εἰς τήν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος ἐπὶ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Μαρκιανοῦ. Περί δέ τό ἔτος 451 μ.Χ. ἐπεσκέφθη τούς Ἁγίους Τόπους, περιώδευσεν ἀνά τάς μεγάλας Μονάς τῆς Παλαιστίνης, ἔνθα ἐγνώρισε τούς καθηγητάς τῆς ἐρήμου Σάββαν τόν ἡγιασμένον, Κυριακόν τόν ἀναχωρητήν καί ἰδίως τό καύχημα τῆς ἐρήμου, Εὐθύμιον τόν Μέγαν.

Ἀκούσωμεν τοῦ Πατρός Κυρίλλου Σκυθοπολίτου λέγοντος, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Βίοι Ἀγίων»: «Ἦν δε τις κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν μέγας ἀναχωρητής ἀπό μέν τῆς Λυκίας ὁρμώμενος, Γεράσιμος δέ καλούμενος, ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τήν μοναχικήν κατορθώσας πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδειξάμενος καί προσφάτως ἀπό τῆς πατρίδος ἐληλυθώς τόν ἀναχωρητικόν μετήρχετο βίον ἐν τῇ περί τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ. Οὗτος ἀκούων δέ παρά πάντων σχεδόν τῶν ἀναχωρητῶν περί τῆς τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου ἀπαστραπτούσης χάριτος ἦλθεν πρὸς αὐτόν εἰς τόπον τοῦ Ρουβᾶ καί μείνας παρ' αὐτῷ ἱκανόν χρόνον ἐπέισθη συνθέσθαι (συμφωνῆσαι) τῷ ἐκτεθέντι ὄρω (Ὁρθοδόξῳ δόγματι) τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ἡ ὑπό τοῦ Ὁσίου Γερασίμου ἰδρυθεῖσα Λαύρα ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου κατέστη γυμναστήριον πνευματικόν πολλῶν μαθητῶν καί συνασκητῶν αὐτοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις Γερασίμου ὄντος- κατὰ τόν Κύριλλον Σκυθοπολίτην, φωστῆρος δίκην (κατὰ τόν τρόπον ἐκλάμποντος καί ἐν τῇ κατὰ τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ τά τῆς εὐσεβείας σπεύροντος σπέρματα».

Τά δέ σπέρματα τῆς εὐσεβείας, τά ὅποια ἔσπειρε ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁ μακάριος Γεράσιμος δέν εἶναι ἄλλον τι ἀπό τοῦ «λατρεύειν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἐν ὁσιότητι καί δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν», (Λουκ. 1,75) ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατήρ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀποτελεῖ τό πρότυπον καί τό κριτήριον τῆς εὐσεβείας, ὡς ἐναργέστατα κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων : «καί πάντες δέ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροί δέ ἄνθρωποι καί γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τό χεῖρον, πλανῶντες καί πλανώμενοι», (Β' Τιμ. 3, 12-13).

Ἑρμηνεύοντες τούς ὡς ἄνω Παυλείους λόγους, ὁ μέν Οἰκουμένιος λέγει: «Αὕτη γάρ ἡ εὐσεβὴς ζωὴ, ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Διωγμούς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τούς παρά τῶν εἰδωλολατρῶν πρωτίστως, ἀλλά καί τάς θλίψεις καί τούς πειρασμούς». Ὁ δέ Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Καί γάρ οὐκ ἔνι ἄνδρα τήν τῆς

ἀρετῆς ὁδὸν ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρίς, θλίψεως, ὀδύνης, πειρασμῶν».

Ὁ θεοφόρος Γεράσιμος ἀνεδείχθη ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ἀθλητῆς τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «γύμναζε δέ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν· ἡ γάρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης», (Α΄ Τιμ. 4,7-8).

Τῆς ἐπαγγελίας ταύτης καὶ ὑποσχέσεως τούς καρπούς ἀπήλαυσεν ὁ Ὅσιος Γεράσιμος, τόσον ἐν τῇ ἐπιγείῳ αὐτοῦ ζωῇ, ὅσον καὶ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, ὡς διατυπώνει τοῦτο καὶ ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ λέγων: «τὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρὸς νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος, καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαρὰς, διὰ τοῦτο, θεοφόρε, σέ εὐσεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα» καὶ «ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμπας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγωγήσας».

Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ γεραίρει τούς Ἀγίους, τούτέστιν τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, ὡς τὸν Θεοφόρον Γεράσιμον, διότι οὗτοι ἀποτελοῦν τούς χειραγωγούς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀνθρώπων εἰς τό φῶς τῆς πολιτείας τῶν ἀγίων Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, τούτέστιν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν εὐσέβειαν, ὡς ὁμολογεῖ περὶ ἑαυτοῦ ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν», (Τίτ. 1,1). Τό δὲ φῶς τῆς πολιτείας τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ δόξα αὐτῶν, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τό ὅτι οὗτοι εἶναι «λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν», (Ἐβρ. 1,14), κατὰ τὸν θεσπέσιον Παῦλον.

«Ἰδού νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6,2) ἡμέρα τῆς ἀμώμου καὶ Ἀγίας Νηστείας πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἀγιασμὸν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καὶ ὁ ὕμνωδός λέγων: «Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστέ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ, δι' οὗ ψυχὰς καὶ σώματα καθαίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου».

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν καρπόν τῆς ἐγκρατείας, τούτέστιν τῆς νηστείας ὑπέδειξεν εἰς ἡμᾶς αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα», (Ματθ. 4,2). Διά τόν τρόπον τοῦτον τῆς νηστείας καί ἐγκρατείας ἐγένετο μέτοχος τῆς ἐνθέου πολιτείας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καί ὁ σήμερον τιμώμενος ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, μιμούμενος τόν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου κήρυκα τῆς μετανοίας Ἰωάννην τόν Πρόδρομον.

«Μωυσῆς καί Ἀαρών ... ἐπεκαλοῦντο τόν Κύριον, καί αὐτός εἰσήκουσεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τά μαρτύρια αὐτοῦ καί τά προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς», (Ψαλμ. 98, 6-7), λέγει ὁ ψαλμωδός. Τά θεῖα ταῦτα μαρτύρια καί προστάγματα, τάς ἐντολάς δηλονότι τοῦ Θεοῦ καλούμεθα νά τηρήσωμεν καί ἡμεῖς, ἔχοντες βοήθειαν καί ἐνίσχυσιν τάς ἱκεσίας τοῦ θεοφόρου Πατρός Γερασίμου καί τάς πρεσβείας τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἀξιωθῶμεν διελθεῖν τό στάδιον τῆς Ἀγίας νηστείας καί ἐορτάσαι τήν λαμπροφόρον τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἀνάστασιν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ήκολούθησε λιτανεία περίξ τής Ίερᾶς Μονῆς, μετά δ'αυτήν έόρτιος εύφρόσυνος νηστήσιμος τράπεζα τῇ πλουσιοπαρόχῳ φιλοξενίᾳ τοῦ ἀνακαινιστοῦ έκ βάθρων καί ήγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου".

